

Ιστορικά - Έθνικά

■ Έφυγε σε ηλικία 98 ετών η Σύλβια Ίωαννίδου - Ίδρυτικό Μέλος της ΝΑ

**Η «άγνωστη» δεξιά ήρωίδα της Αντιστάσεως
που επέστρεψε το παράσημο στους Άγγλους,
έπειδή κρέμασαν τους Καραολή-Δημητρίου.**

**Την τελευταία στιγμή γλύτωσε το έκτελεστικό απόσπασμα
των Γερμανών***

Η Σύλβια Ίωαννίδου - Αποστολίδου, ή «Πάτ» της Έθνικης Αντιστάσεως, έφυγε την 21.9.2021 από την ζωή σε ηλικία 98 ετών.

Το άγγελμα του θανάτου της σημαντικής αυτής προσωπικότητας της νεωτέρας ιστορίας μας οδηγεί συνειρμικώς στην πικρή διαπίστωση, ότι η **έποχή των ήρωικών κατορθωμάτων** παρέρχεται **άνεπι-στρεπті**.

Η Ελλάδα ήταν πράγματι παρούσα σε όλα σχεδόν τα μέτωπα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου έναντι των δυνάμεων του Άξονος.

Αλλά, οι πατριώτες που επέτελεσαν τις σημαντικότερες πράξεις ήρωισμού και αυτοθυσίας, που πράγματι έπληξαν καίρια τους Γερμανούς, είναι στίς ημέρες μας οι πλέον άγνωστοι. Πολλές φορές από την δική τους επιλογή. Καθώς οι πατριώτες αυτοί, όπως η Σύλβια Ίωαννίδου, η Λέλα Καραγιάννη, ο Κώστας Περρίκος, ο Χριστόδουλος Τσιγάντες, ο Γκέρβυ Ίβάνωφ, η Μαρία Παπαδάκη, δεν διεισνήθησαν ποτέ να καπηλευθούν τους έθνικούς αγώνες.

Γι' αυτό άλλως τε η Σύλβια Ίωαννίδου επέστρεψε το παράσημο που ήθελαν να της απονείμουν οι Άγγλοι, έπειδή έσωσε την ζωή Άγγλων στρατιωτών στην Κατοχή. **Γι'** αυτό έδέχθη μόνο τον Μεγαλόσταυρο του Τάγματος της Τιμής που της απένειμε η πατρίς της, η Ελληνική Δημοκρατία.

Η κρυφή δρᾶσις της Σύλβιας Ίωαννίδου άνεδείχθη πρό τεσσάρων ετών (2018) σε έκδήλωση της Παναθηναϊκής Όργανώσεως Γυναικών και του Συνδέσμου 74 στην αίθουσα του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσός».

Μαθήτρια ακόμη, ή έκλιποῦσα ένετάχθη στην «Δύναμη 133», το

δίκτυο τῶν Ἀγγλων ποὺ φυγάδευε ἀνθρώπους ἀπὸ τὰ ἐδάφη ποὺ κατεῖχαν οἱ Γερμανοί. **Μ**ὲ ἓνα αὐτοκίνητο «Μόρρις», παραχωρημένο ἀπὸ τὸν Πρωθυπουργὸ Ἰωάννη Ράλλη καὶ πλαστὰ χαρτιά ιδιοκτησίας ἀπὸ μία ἀνύπαρκτη γερμανικὴ ἐταιρεία, ἡ Πατ ἔκρυβε καὶ διεκινούσε κυνηγημένους, μέχρις ὅτου ἡ ἴδια συνελήφθη γιὰ νὰ γλυτώσει ὀριακῶς τὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα.

* * *

Γιὰ τὴν δράση της ἐτιμήθη μὲ τὸ δεύτερο τῇ τάξει βρεταννικὸ παράσημο, τὸν Σταυρὸ τοῦ Γεωργίου. **Τὸ** ἐπέστρεψε λίγα χρόνια ἀργότερα διαμαρτυρομένη γιὰ τοὺς ἀπαγχονισμοὺς Κυπρίων Ἀγωνιστῶν ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους. **Ἡ** ἴδια διηγήθη σχετικῶς πρὸς τὸ ἐπεισόδιο αὐτό:

«Ὁ πρέσβυς ὁ Ἀγγλος ἔμεινε ἄναυδος καὶ μὲ παίρνει τηλέφωνο. **Ξέρεις**, λέει, αὐτὸ ἦταν τῆς στιγμῆς. **Ἐγὼ** τὸ κρατάω. **Θὰ** τὸ μετανιώσεις κάποτε. **Ἐλα** νὰ τὸ πάρεις. **Τοῦ** λέω ἐγὼ εἶμαι Ἑλληνίδα. **Ὅταν** κάνω κάτι, τὸ κάνω. **Ὅτι** κρεμάσατε δύο παιδιά, Καραολῆ καὶ Δημητρίου, στὸν ἄνθος τῆς νιότης τους, αὐτὸ γιὰ μένα ἦταν ἐγκλημα. **Κι** ἐγὼ μὲ ἐγκληματίες δὲν κάνω δουλειά. **Δὲν** εἶπε τίποτα βέβαια».

* * *

Ἀργότερα, στὴν ἐκδήλωση ποὺ ἐγίνε πρὸς τιμὴν της στὴν Ἀθήνα μὲ πρωτοβουλία τῆς Προέδρου τῆς Παναθηναϊκῆς Μαρίας Γιαννίρη, παρόντος τοῦ πρώην Πρωθυπουργοῦ Κώστα Καραμανλῆ καὶ τοῦ πρέσβεως Παύλου Ἀποστολίδη, ἡ πρώην Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Ἄννα Φαρούδα-Μπενάκη τὴν περιέργασε ἀπλὰ καὶ περιεκτικὰ μὲ τὰ ἀκόλουθα λόγια:

«Εἶναι μία γυναίκα, μεταξὺ πολλῶν ποὺ παραμένουν ἀνώνυμες, ποὺ δὲν διαλάλησε ἢ διεκδίκησε δάφνες γιὰ τὴν ἀντιστασιακὴ της δράση».

* * *

Γιὰ τὴν δράση αὐτὴ θὰ ἀφήσουμε τὴν ἴδια νὰ μιλήσει, δανειζόμενοι περικοπὲς ἀπὸ τὴν ἐκπομπή «Μηχανὴ τοῦ Χρόνου», ὅπου πρὸ ἐτῶν εἶχε μιλήσει:

«Ἀγαποῦσα πολὺ τὸν τόπο μου καὶ ἤθελα πάντοτε νὰ προσφέρω. **Ὅταν** μπῆκαν οἱ Γερμανοὶ ἐπιτάξανε τὸ Ἀρσάκειο καὶ τὸ ἔκαναν νοσοκομεῖο. **Ἀνέβαινα** καὶ κατέβαινα ἀπὸ τὸ σπίτι μὲ τὰ πόδια. **Ἦμουν** στὴν τελευταία τάξη, ἕκτη γυμνασίου. **Εἶχα** ἀποφασίσει νὰ πάω στοῦ βουνό. **Οἱ** γονεῖς μου δὲν τὸ εὐχαριστήθηκαν καὶ πολὺ. **Μιὰ** μέρα ἦρθε ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο κάποιος νὰ μᾶς φέρει νεὰ τῆς ἀδελφῆς μου –ποὺ στοῦ μεταξὺ

είχε φύγει— και τοῦ εἶπα: **Θ**έλω νὰ βγῶ στο βουνό. **Μ**οῦ λέει: **Δ**έν εἶναι γιὰ σένα τὸ βουνό, ἔλα μαζί μας. **Ἔ**τσι μπῆκα στὴν Force 133, ποὺ ἦταν μιὰ ὑπηρεσία τῶν Ἀγγλων γιὰ νὰ φυγαδεύει κόσμο ἀπὸ τὰ ἐδάφη ποὺ εἶχαν καταλάβει οἱ Γερμανοί. **Ἔ**τσι ἄρχισε ἡ δράση μου».

Καὶ συνεχίζει: «**Δ**ουλειά μου ἦταν νὰ κρύβω Ἑγγλέζους ἀξιωματικούς ἢ στρατιῶτες, ἀλλὰ καὶ Ἕλληνες μέχρι νὰ μπορέσει ἡ ὀργάνωση νὰ τοὺς φυγαδεύσει στὴν Αἴγυπτο.

Εἶχαμε νοικιάσει διάφορα διαμερίσματα στὸ κέντρο τῆς Ἀθήνας μὲ ψεύτικα ὀνόματα. **Μ**οῦ

ἔδωσαν τὸ κωδικὸ ὄνομα Πάτ. **Ἦ**μουν ἡ Πάτ, ἂν καὶ ποτὲ δὲν τὸ παραδέχτηκα ὅταν μὲ συνέλαβαν τελικά. **Ὁ**δηγοῦσα ἓνα “μορισάκι” ποὺ μᾶς εἶχε παραχωρήσει ὁ τότε Πρωθυπουργὸς Ράλλης. **Μ**ᾶς εἶχε δώσει γερμανικὰ ἔγγραφα, ὅτι τάχα ἀνήκει σὲ κάποια γερμανικὴ ἑταιρεία καὶ ἔτσι κυκλοφοροῦσαμε καὶ περνάγαμε τοὺς ἐλέγχους. **Ἐ**κτὸς ἀπὸ τὰ διαμερίσματα ποὺ κρύβαμε ὅσους ἦταν κυνηγημένοι, εἶχαμε καὶ μία, δύο σπηλιὲς κάπου στὰ Κιούρκα ποὺ ἔφταναν καὶ κρύβονταν κάποιοι πρὶν ἔρθουν στὴν Ἀθήνα καὶ ἓνα διαμέρισμα στὰ Πετράλωνα ποὺ ἦταν κάτι σὰν πυριτιδαποθήκη. **Μ**άλιστα εἶχαμε γιὰ φύλακα τὸν Καρπόζηλο ποὺ κάπνιζε πολὺ καὶ ὅλο τοῦ ἔλεγα: **Π**ρόσεχε γιατί θὰ γίνεῖ κανὰ μπὰμ καὶ θὰ γίνουν ἄνω-κάτω τὰ Πετράλωνα. **Μ**άλιστα μὲ τὸ αὐτοκίνητο πολλὲς φορὲς χρειάστηκε νὰ μεταφέρω ἐκρηκτικὰ ποὺ προορίζονταν γιὰ κάποια ἐπιχείρηση. **Ὁ** φόβος καὶ οἱ προδότες τῆς “διπλανῆς πόρτας” —νὰ πῶ ὅτι δὲν φοβόμουν, θὰ ἦμουν ἀνόητη. **Β**εβαίως καὶ φοβόμουν.

Πιὸ πολὺ φοβόμουν τοὺς δικούς μας ἀνθρώπους. **Οἱ** προδότες κυκλοφοροῦσαν παντοῦ. **Εἶ**χα μιὰ συμμαθήτρια, ἡ μάνα τῆς ἦταν Ρωσίδα καὶ μένανε στὸ Ψυχικό. **Τὸ** σχολεῖο μας ἦταν πίσω ἀπὸ τὸ σπίτι τους καὶ κάθε πρωὶ πῆγαινα, ἔπαιρνα τὴν φίλη μου καὶ πηγαίναμε στὸ μάθημα.

Μιὰ μέρα μοῦ λέει: **Μ**πές μέσα νὰ φᾶμε κάτι. **Ἐ**κείνη τὴν ἐποχὴ τὸ νὰ φᾶς κάτι δὲν ἦταν αὐτονόητο. **Μ**πῆκα, εἶχε κάνει μπισκότα. **Φ**άγαμε τὰ μπισκότα, ἤπιαμε ζεστὸ τσαΐ καὶ φύγαμε γιὰ τὸ σχολεῖο. **Π**ολλοὶ μοῦ λέγανε: **Π**ρόσεχε τὴν, εἶναι ἄνθρωπος τῶν Γερμανῶν. **Δ**έν μπορούσα ὅμως νὰ τὸ πιστέψω. **Ὅ**ταν μὲ πιάσανε οἱ Γερμανοὶ καὶ μὲ πήγανε στὴν Γκεχέραλντ-Φέλτ Πολιτσαΐ καὶ ἀνεβήκαμε τὶς σκάλες γιὰ νὰ πάω στὸ τρίτο πάτωμα, ἦταν ἀνοιχτὴ ἡ πόρτα ἐνὸς γραφείου καὶ τὴν βλέπω, τὴν μάνα τῆς φίλης μου, καθισμένη ἐκεῖ μὲ ἓνα τσιγάρο νὰ καπνίζει.

Καὶ λέω νὰ 'τα. **Αὐ**τὴ ἦτανε καὶ εἶχανε δίκιο οἱ ἄνθρωποι ποὺ μοῦ τὸ λέγανε».

Στην φυλακή παρέμεινε, έχουσα παρὰ λίγο γλυτώσει τὴν ἐκτέλεση, πρὸς τὴν ὁποία ἐβάδισε μαζί με τὴν **Λέλα Καραγιάννη**. **Αὐτὴ** ἦταν ἡ Σύλβια Ἰωαννίδου, ἡ ὁποία μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση **ἔφυγε κυνηγημένη ἀπὸ τὸν ΕΛΑΣ καὶ παρέμεινε δέκα μῆνες στὸ Κάϊρο...**

(*) Ἐφημ. «Ἑστία», 21.9.2021, σελ. 1, 3. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.